Klubbladet
november 2026

Aalborg Skakforening af 1889

La Bourdonnais mødte McDonnell
i London 1834
se side 12

KLUBBLADET er medlemsblad for Aalborg Skakforening af 1889

Redaktør: Lars Lindhard e-mail: aalborgklubblad@gmail.com

Aalborg Skakforenings bestyrelse:
Bjarne F. Sønderstrup (formand) tlf. 98 12 58 42
e-mail: bfs@stofanet.dk
Gabriel Emil Stricker (kasserer) tlf. 23 36 06 13
Hans T. Engen (juniorleder) tlf. 93 86 65 93
Arne D. Fjordside
Jacob Würtz

Forsidebilledet er en AI-illustration til artiklen side 12 og som sådan fri fantasi. Bemærk at billederne i artiklen næppe heller ligner personerne.

I dette nummer er der indlæg fra Henrik Danielsen, Bjarne Sønderstrup, Svend Ole H. Poulsen, Hans Hageman, Gabriel Emil Stricker, Nikolaj Lyngbye Kolbe

Fra Redaktøren

Velkommen til novembers klubblad.

Hvis du ikke synes, at klubbladet helt ser ud som det plejer, kan det skyldes at redaktionen nu laver bladet i et nyt program.
Microsoft har lukket for support og opdatering af det gode, gamle Microsoft Publisher, og da dette var eneste tilbageværende windowsprogram på redaktionscomputeren, har redaktøren benyttet lejligheden til endelig at forlade Windows og gå all-in på Mac.

Bladet laves nu med Swift Publisher, hvor tingene gøres lidt anderledes, så de gamle vaner skal væk og nye skal indarbejdes. Det giver lidt ”bump på vejen”, men det bliver bedre med tiden.

Har du forslag til ændringer eller forbedringer, så send en mail til redaktionen.

Der bringes en del partier I klubbladet.

Hvis der står en stregkode som denne ved et parti, kan du scanne koden med din telefon og se partiet direkte i et skakprogram, så du kan gennemspille partiet, medens du læser kommentaren her i bladet.

I en del af de gamle partier, der vises i bladet, gengives kommentarerne fra dengang, partierne blev spillet..

De kan ikke alle tages for gode varer i dag. Stockfish som følger med, når partierne tastes ind, er ikke altid enig og hoster slemt nogle gange.

Indholdsfortegnelse

Lokale sejre ved DM	4
De bedste bukke	5
Guldborgsund Weekend	8
De gamle Mestre VII	12
Sofapuden	19
Løvfald	20
Hvordan du kan forbedre dig	22
Den gamle kan endnu	26
Ups, vi gjorde det igen	28
Hold tungen lige i munden	32
Til Angreb!	35
Holdturneringen	36
En lille opgave	36
Klubturneringen	37
Senior-VM	37
FIDE-VM	38
Spiller afsløret!	39

Foto Theodor Fibiger

Lokale sejre ved DM

af Lars Lindhard

Senior-DM i hurtigskak blev som tidligere nævnt spillet i Aalborg i begyndelsen af oktober.

Vinder af +50-klassen blev GM Henrik Danielsen, med maksimumpoints 8/8, men Henrik fik dog ikke DM-titlen, da han jo spiller for Island.

Danmarksmester i denne klasse blev derfor gruppens nr. 2 Niels Munch Nielsen, Fr.havn med 5 ½ /8. Jan Peter Lysberg, Aalborg blev nr. 3 med 5/8.

+65-klassen blev vundet af Per Andreasen, Nørresundby med 6 ½ /8. De øvrige lokale spillere nåede ikke op på medaljeskamlerne.

I første runde mødte Henrik Bo Munksgaard, Præstø og gjorde kort proces i partiet, som han selv gennemgår her:

Hvid: Henrik Danielsen
Sort: Bo Munksgaard
Det var nogen tid siden, jeg sidst havde siddet ved brættet. Jeg var ikke helt oppe i gear, men fra min tid som professionel vidste jeg, at hver fejl kan afgøre et parti. Når man sidder ved brættet, skal man være på. Jeg bruger Nike-udtrykket: »Du er på.«

Uden for brættet er jeg afslappet. Når jeg sætter mig, skifter jeg gear. Jeg skal ikke presse noget frem, men være opmærksom på stillingen og klar til at handle, når muligheden viser sig.
1.Sf3 c5 2.g3 Sc6 3.Lg2 Sf6 4.0-0 d6 5.c4 g6 6.d4 cxd4 7.Sxd4 Ld7 8.Sc3 Lg7 9.Sc2

Jeg havde engang set Kasparov udføre denne springermanøvre med hvid: Sd4–c2–e3.**9…0-0 10.b3 a6 11.Lb2 Tc8 12.Se3 Dc7?** Her står dronningen dårligt. **13.Tc1 e6 14.Dd2 Tfd8?** Nu virker kombinationen. **15.Scd5! exd5 16.Lxf6!** Og Bo opgav. **1–0**

De bedste bukke fra hurtigskak-DM for seniorer

Af Gabriel Emil Stricker

I oktober havde Aalborg Skakforening æren af at arrangere DM i hurtigskak for seniorer. I den forbindelse var jeg med-turneringsleder og havde anledning til at supervisere turneringen.
Partierne blev desværre ikke noteret eller registreret, så de fleste træk er beklageligvis gået i glemmebogen. Jeg faldt dog over diverse kuriositeter undervejs i turneringen, hvor der blev bukket blandt høj og lav, og de mest iøjnefaldende (som jeg kan huske) bringer jeg hermed – naturligvis i anonymiseret form. Dermed kan alle se, at selv til et DM kan der blive begået ufattelige fejl blandt forholdsvist stærke spillere.

Favorittens flop
Tidligt i turneringen diskede et par af de højere ratede spillere i +65 gruppen op med en buk udover det sædvanlige. Tag et godt kig på nedenstående stilling, som opstod efter 4. Sxd4:

I stillingen, som er fremkommet af en London-åbning, har hvid netop slået tilbage på d4 med sin springer. Hvid skulle have slået tilbage med sin dronning, hvorefter sort kun står lidt i overkanten. I den stilling, der fremkom, kan sort derimod maltraktere hvid fuldstændigt med ét træk – hvilket?

Det rigtige træk er naturligvis 4…**e5!!**. Trækket er en gaffel på den hvide løber og springer – Men hvad hvis hvid slår bonden med løberen? I så fald er Da5+ en dobbelttrussel mod den hvide konge og løber og sort fører med en officer efter 5 træk. Taktikken gør brug af et velkendt mønster, der er særligt udbredt i disse anti-London åbninger, som sort har spillet.

Derfor var jeg da også ved at gå ud af mit gode skind, da sort spillede 4…**d6?** af tempo, hvilket selvfølgelig forbereder e5, men giver hvid tid til at trække en officer i sikkerhed – chancen for at afslutte partiet straks var forsvundet.
Partiet fortsatte, men til sidst endte sort med at tabe, hvilket i sig selv var lettere chokerende, idet sort var klar ratingfavorit. Da partiet var afsluttet gjorde jeg den sorte spiller (som jeg kender personligt) opmærksom på overseelsen, hvilket der gik lidt tid med, før han begreb omfanget af sin buk – Begge spillere var i øvrigt mesterspillere. Bittert.

Misset mat på 1

I selv samme runde fremkom en tilsvarende grotesk situation i +50 gruppen blandt 2 spillere, der ratingmæssigt befandt sig i de nedre luftlag. Efter et intenst parti fremkom følgende stilling:

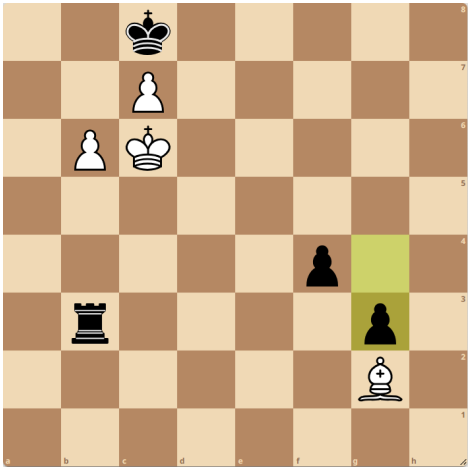

Stillingen efter sorts …g3??

Sort havde længe været oppe materielt, men havde noget svært ved at konvertere stillingen.
I stillingen ovenfor havde sort forinden forgæves forsøgt at gøre fremskridt ved at give skakker med tårnet bagfra, men den hvide konge gik blot frem og tilbage mellem c6 og b5.
Sort forsøgte dernæst at forvandle sine bønder, men kom åbenlyst til at flytte den forkerte. Hvor der før var 2 brikker, der dækkede h3-feltet, er der nu ingen og Lh3 er mat på 1 træk.
Hvid, der ikke var specielt presset på uret, tænkte lidt og spillede dernæst Lf1 – vel for at give matten på a6. En klar overseelse og selvom stillingen nu blot er remis med korrekt spil, fik sort overtaget igen med Tc3+ og en videre fremrykning med bønderne.

Hvid måtteopgive kort efter – Ak ja.

Forgave mod en stormester

Der forekom yderligere morsomheder i +50 gruppen.
Nogle runder senere skulle en af de mere øvede spillere møde Aalborgs GM Henrik Danielsen, der berigede turneringen med sin tilstedeværelse som klar storfavorit (Danielsen endte med at vinde turneringen i sin gruppe med 8 af 8, hvilket indbragte ham ét ratingpoint, men ikke titlen som Danmarksmester, da han repræsenterer den islandske skakføderation).

Selvtilliden må have været helt i top hos Danielsens modstander, idet han ikke blot gav Danielsen et par minutters forspring ved at komme for sent til runden, men også forærede ham en forgave:

Stillingen efter 2…Sf6

I stillingen ovenfor har GM Henrik Danielsen med sort netop spillet Sf6, hvilket er indledningen til en helt almindelig Pirc-åbning. Hvid har tilsyneladende ment, at det ville være for let, hvis man bare spillede et teoritræk, så han valgte i stedet at spille 3.**c4??**.

Trækket er naturligvis en fejl, idet man ganske vist tager mere af centrum, men til gengæld hænger bonden på e4 efter Sxe4. Hvid har ikke tilstrækkelig kompensation for bonden og står bare klart i underkanten. Hvid forklarede mig efterfølgende, at han simpelthen ikke havde set, at bonden stod i slag.

Han var måske – forståeligt nok – påvirket af nerver, hvilket selvfølgelig kan gøre enhver skakblind.

Vi slutter med endnu en London

Mod slutningen af turneringen blev der spillet endnu en bemærkelsesværdig London-åbning i +65 gruppen, hvor sort gjorde sig uheldigt bemærket. Denne gang var det dog en anelse mere komplekst.

Ved første øjekast kan stillingen måske se tilforladelig ud, idet sort har hapset bønderne på a og b mod, at hvid fik noget udvikling. Sort er imidlertid allerede død og begravet – han ved det bare ikke endnu. Hvad skal hvid spille?

Selvom mange træk vinder, er det bedste træk naturligvis **Txa6**!!. Med kvalitetsofferet fjerner man den eneste beskyttelse af gaflen på c7, som med sorts seneste træk nu også rammer dronningen. Sort spillede videre med en dronning for lidt, men måtte til sidst se sig slået af en klassisk London-fælde og sin egen grådighed

Selvom man er til DM,
er folk ufatteligt høflige –
De bukker alle sammen.

Guldborgsund Weekend EMT

af Henrik Danielsern

Weekendturneringen i Nykøbing Falster er slut. Jeg vandt med 5 af 5 foran Oskar Koch-Müller, der blev nummer to med 4 af 5.

Her følger vores afgørende parti, fortalt som mødet mellem den gamle mester og det unge talent.
Den gamle mester er mig selv. Jeg er stormester og vandt for to uger siden seniormesterskabet i Danmark, men måtte ikke få titlen som danmarksmester, fordi jeg repræsenterer Island i FIDE-regi.
Så må jeg nøjes med at være den gamle mester. Det kræver heldigvis ingen tilladelse.

Den gamle mester og det unge talent

Den gamle mester satte sig over for det unge talent.

Henrik Danielsen havde de hvide brikker, Oskar Koch-Müller de sorte. Den unge havde mange sejre foran sig, den gamle havde mange bag sig. Denne ene måtte de spille om.

1.Sf3 d5 2.b3 Sf6 3.Lb2 Lg4 4.g3 e6 5.Lg2 Le7
Den gamle begyndte uden større ståhej. Han satte en løber på hver af de lange diagonaler og lod den unge tage plads i centrum.

Sort udviklede sig naturligt. Løberen på g4 var tidligt ude, men foreløbig var der ingen, som havde noget imod dens besøg.
6.d3 c5 7.Sbd2 0–0
Den unge bragte sin konge i sikkerhed. Den gamle lod sin blive stående.
Det kunne se forsømmeligt ud. Men han havde endnu ikke valgt, hvilken side af brættet der skulle være den fredelige.

8.h3 Lh5 9.g4 Lg6
Først kom h-bonden, så g-bonden. Den sorte løber måtte vige to gange.

Der blev ikke slået noget, men stillingen havde mistet sin stilfærdige begyndelse. Den gamle havde sendt sine bønder frem mod den side, hvor den unge netop havde anbragt sin konge.

10.Se5 Sbd7 11.Sxg6

Stillingen efter Sxg6 på analysebrættet i toget på vej hjem. Foto Henrik D.

11…hxg6 Springeren tog løberen på g6, og den sorte h-bonde slog igen. På h1 stod det hvide tårn stadig bag sin

egen bonde. H-linjen var lukket, men nu kunne den åbnes: H-bonden skulle frem til h5 og siden slå på g6.
Sådan en plan ser ikke ud af meget, mens bonden endnu står på h3.

12.e3

12…b5 Den unge søgte modspil på dron-ningefløjen. Men 12...b5 var for langsomt. Sort vandt terræn langt fra sin konge, mens hvid var ved at gøre klar tæt på den.
13.g5 Se8 14.h4 Tc8 Springeren blev drevet tilbage til e8, og h-bonden gik til h4. Den stod stadig i vejen for tårnet. Nu skulle den videre til h5 og derfra slå på g6.

Den gamle havde ikke travlt med at flytte tårnet. Først måtte der være noget for det at bestille.

15.c4 bxc4 16.bxc4
Her kunne han have gjort det bedre.
16.dxc4 var klart stærkere.

Det er en af skakkens mindre høflige egenskaber, at den ikke tager hensyn til, hvor længe man har spillet.

Efter partiets 16.bxc4 var b-linjen til gengæld åben. Den skulle også få sin betydning.

16...Sb6 17.h5 Lxg5

H-bonden nåede h5. Sort tog bonden på g5 med løberen. Den unge fik en bonde. Den gamle var klar til at åbne h-linjen.
18.hxg6!

H-bonden slog på g6 og forlod h-linjen.
Nu var der fri vej fra tårnet på h1 til h8, og hvid truede:

19.Th8+! Kxh8 20.Dh5+ Lh6 21.Dxh6+ Kg8 22.Dh7#

Tårnet skulle ofres på h8, så dronningen kunne komme til. Løberen kunne stille sig imellem på h6, men ikke redde kongen.

Oskar og Henrik side om side i en af de andre runder

Det unge talent så truslen og standsede den.
18...fxg6 F-bonden slog den hvide bonde.

Matten var afværget, men forsvaret omkring kongen var blevet løsere. Hvid behøvede ikke længere at holde sig til h-linjen.

19.Dg4 Lf6? 20.Dxe6+ Dronningen tog bonden på e6 med skak.

Nu var det hende, sort måtte forholde sig til. Tårnet stod endnu på h1, men angrebet var allerede kommet indenfor.

20...Tf7 21.Tb1!

Sort dækkede med tårnet på f7.

Den gamle vendte opmærksomheden mod den anden fløj og satte tårnet fra a1 på b1. På b6 stod en sort springer.

Det var et stille træk i en stilling, hvor man ellers let kunne få lyst til kun at se efter skakker.

21...Lxb2 22.Txb2 Df6

Sort byttede løberne og tilbød derefter dronningafbytning. Det kunne have

dæmpet angrebet. Men hvid havde fundet en anden fortsættelse.

23.Txb6! Tårnet tog springeren på b6 og stillede sig i slag for a-bonden.
Nu var der noget at regne på. Den gamle havde sat et helt tårn frem, og hans egen konge stod stadig i midten. Det krævede mere end tillid til et godt angreb.

Det krævede en pointe.

23...Dxf2+ 24.Kd1 Dxg2

Den sorte dronning tog først bonden på f2 med skak og derefter løberen på g2.

Den hvide konge måtte til d1. Tårnet på b6 hang stadig.

Så kom forklaringen. **25.Tf1!**

Tårnet fra h1 gik til f1 og angreb tårnet på f7. Sort kunne ikke spille 25...Txf1+. Trækket var ulovligt, fordi tårnet på f7 var bundet: Flyttede det, ville dronningen på e6 give skak til kongen på g8 langs diagonalen.
Det var detaljen, som bar tårnofferet.

25...axb6 26.Txf7 Sort tog tårnet på b6, og hvid slog tårnet på f7.
De to hvide tårne havde fået hver sin opgave. Det ene havde taget springeren og ladet sig slå. Det andet var nu kommet ind til den sorte konge.

26...Kh7 27.Tf3! Kongen gik til h7, og tårnet trak sig tilbage til f3. Nu truede 28.Th3.
Det tårn, som så længe havde stået bag sin bonde, gav ikke længere den sorte konge megen ro.

27...Dg1+ Sort gav skak med dronningen. Endnu et spørgsmål til den gamle mester.

28.Tf1 Tårnet gik tilbage til f1, dækkede skakken og angreb dronningen.
Her sluttede partiet. **1–0**

Den gamle mester havde vundet. Men det var den unge, der havde tiden foran sig.
Tilbage stod en stilling, hvor et tårn på f1 forklarede, hvorfor et andet havde kunnet ofre sig på b6. Det var værd at blive siddende ved.

For et øjeblik siden havde de spillet mod hinanden. Nu kunne de se på det sammen.

De gamle mestre VII:

af Svend Ole H. Poulsen

Louis-Charles Mahé de La Bourdonnais (1795 – dec. 1840)

Som det flotte navn antyder, kom Louis-Charles Mahé de La Bourdonnais fra en familie med både anseelse og forbindelser.
Han blev født omkring 1795 på øen Réunion, dengang kaldet Île Bourbon, i Det Indiske Ocean. Han var sønnesøn af en berømt fransk søofficer og kolonial administrator, Bertrand-François Mahé de La Bourdonnais, der havde været guvernør på Île de France, det nuværende Mauritius, og Île Bourbon. Den 'gamle' var blevet hovedrig på handel i Det Indiske Ocean, og det smittede selvfølgelig af på familien.
La Bourdonnais blev med andre ord født 'med en guldske i munden' – og han arvede som ung en betydelig formue. Denne formøblede han imidlertid over en årrække på dårlige ejendoms- eller byggeinvesteringer – muligvis centreret omkring byen Saint-Malo på den franske kanalkyst, hvor bedstefaderen i sin tid var født og hvor familiens ejendom lå.
La Bourdonnais måtte derfor finde sig en indtægt på anden vis, og her faldt valget primært på skak. Som ung mand var han begyndt at spille i Café de la Régence i Paris, og som jeg fortalte i forrige artikel blev krigsveteranen Deschapelles her hans læremester. Du skal se for dig, at 'skakhajer' som Deschapelles opholdt sig i caféen stort set hver dag og i timevis, og der har sandsynligvis været rigeligt med velstillede 'kunder' at slå mønt på. Ikke så man kunne blive rig, men nok til dagen og vejen. Og det havde La Bourdonnais i høj grad brug for – forgældet som han var.

La Bourdonnais' talent for spillet var stort – og omkring 1821 var han så stærk, at han kunne måle sig med Deschapelles. Derefter blev han anerkendt som caféens – og dermed Frankrigs stærkeste spiller. I 1823 og igen i 1825 besøgte han London, hvor et betydeligt skakmiljø var under udvikling – ikke bare i caféer, men senere også i egentlige klubber. Ved disse besøg kunne ingen af de engelske spillere måle sig med ham.

Det gjaldt bl.a. den stærkeste engelske spiller William Lewis (1787 – 1870), som er blandt de mestre, som jeg med stor urimelighed springer let hen over. Han var faktisk en betydelig skak-

skribent, teoretiker og drivkraft for skakkens udvikling i London-området i begyndelse af 1800-tallet.

Men så dukkede ireren Alexander McDonnell (1798 – 1835) op.
McDonnell var født i Belfast og kom fra en velstående familie. Som ung arbejdede han nogle år som købmand i Demerara i det nuværende Guyana, men omkring 1820 slog han sig ned i London. Her blev han sekretær for en sammenslutning af vestindiske handelsinteresser. Det var en velbetalt stilling, og han havde derfor økonomisk frihed til at dyrke skakken på en helt anden måde end La Bourdonnais.

Omkring 1825 blev McDonnell elev af William Lewis. Han udviklede sig så hurtigt, at læreren efterhånden ikke længere ønskede at spille med ham på lige vilkår. Da Westminster Chess Club blev grundlagt i 1831, blev McDonnell snart anerkendt som klubbens og dermed Englands stærkeste spiller.
Med McDonnell fik englænderne nu endelig en spiller, som de mente kunne måle sig med La Bourdonnais. Det førte i London i juni – oktober 1834 til en serie af matcher, som omfattede i alt 85 partier – et matchomfang, som ikke er set siden inden for et enkelt år.

Partierne i matcherne blev skrevet ned, mens de blev spillet, hvilket giver os et helt anderledes indblik i spilniveauet end tilfældet har været hos de mestre, jeg hidtil har omtalt.

Vi skal nu kigge nærmere på et par af partierne. I det mest berømte af dem afgjorde La Bourdonnais med de sorte brikker partiet i kraft af 3 forbundne fribønder på 2. række, men det har jeg valgt at forbigå her. Det er gennemgået til hudløshed mange steder, bl.a. på Youtube. I stedet har jeg valgt at fokusere på et par andre partier, som siger meget om spillestilen og niveauet dengang.

Lige en bemærkning inden vi går i gang: det er meget nemt at pille et parti spillet mellem verdens bedste spillere fra hinanden ved hjælp af computeranalyser. Det er tilfældet, uanset om partiet er spillet for nyligt eller som her for næsten 200 år siden. Men det er vigtigt at huske, at de bedste skakspillere dengang praktisk taget ikke kunne trække på andre erfaringer end deres egne, når de satte sig til brættet.

Selv om mængden af skaklitteratur var stærkt tiltagende i 1830'erne og frem,

så var det meste stadig 'bare' eksempelsamlinger med mere eller mindre underbyggede anbefalinger, akkurat som det havde været tilfældet hos pionerer som Damiano, Ruy Lopez og Greco. Litteratur med dybtgående analyser og velbegrundede vurderinger af varianter fandtes stort set ikke.
Philidors anbefalinger omkring føring af bønderne, som tidens bedste selvfølgelig kendte til, har ikke altid kunnet anvendes i praksis.

La Bourdonnais og McDonnell måtte derfor langt hen ad vejen 'asfaltere som de gik frem' – og det bærer partierne imellem dem selvfølgelig præg af. I flere tilfælde blev den samme variant således spillet flere gange i spillernes forsøg på at udforske mulighederne.
I mine kommentarer har jeg derfor forsøgt at tage udgangspunkt i de forudsætninger, som jeg tænker, at de må have haft dengang – frem for at basere mig på computeranbefalinger. Jeg gør kun enkelte undtagelser.
Og nu til sagen. I det første parti viser La Bourdonnais sig fra sin bedste side:

Hvid: La Bourdonnais
Sort: McDonnell
1.d4,d5 2.c4,dxc4 3.e3 Modtaget Dronninggambit blev spillet i ca. 15 partier og altid med La Bourdonnais som hvid. Teksttrækket 3.e3 kaldes i dag Den Gamle Variant – hvid vinder straks bonden tilbage. 3.-,e5 dette gambittræk var McDonnells foretrukne svar. Muligt er også 3.-,c5. Bondeofferet er helt korrekt – hvis hvid slår på e5, bytter sort på d1 og får uden videre det bedste spil. I nogle varianter beholder sort bonden på c4. McDonnell opfandt ikke teksttrækket, men mit gæt er, at han kendte til det og havde stor tillid til det ud fra egne erfaringer. La Bourdonnais kendte også til farerne efter 4.dxe5 og accepterede i stedet at få en isoleret d-bonde efter
4.Lxc4,exd4 5.exd4,Sf6 6.Sc3,Le7 7.Sf3,0-0 8.Le3,c6 9.h3,Sbd7 10.Lb3,Sb6 11.0-0.Sfd5 12.a4,a5 13.Se5,Le6 14.Lc2

Stillingen er praktisk taget helt lige, men med sit sidste træk er det tydeligt, at La Bourdonnais retter sit sigtekorn mod den sorte kongestilling. Er man som sort lidt forsigtig, kommer det på tale at lade springerne bytte plads på d5 med Sd5-f6 fulgt af Sb6-d5. Også andre træk er mulige, men det er selvfølgelig vigtigt for sort at fastholde kontrollen over d5.
McDonnell valgte en mere risikabel spillemåde, der svækker kongestillingen **14.-,f5 15.De2**
'kigger' på den udækkede løber på e6

15.-,f4 16.Ld2,De8 17.Tae1

17.-,Lf7? McDonnell tænkte normalt ret længe over sine træk, men her laver han ikke desto mindre en grov fejl. Det er selvfølgelig nødvendigt at flytte løberen, men det eneste rigtige er Le6-f5. Nu kommer La Bourdonnais for alvor i gang **18.De4,g6 19.Lxf4,Sxf4 20.Dxf4,Lc4** det ser umiddelbart smart ud, men La Bourdonnais er ligeglad med kvaliteten **21.Dh6,Lxf1**

Nu falder fars hammer **22.Lxg6,hxg6 23.Sxg6,Sc8** redder løberen på e7, men sort går nu forceret mat 2**4.Dh8+,Kf7 25.Dh7+,Kf6 26.Sf4,Ld3 27.Te6+,Kg5 28.Dh6+,Kf5 29.g4+, mat.**

Nydeligt! Det er værd at bemærke, at La Bourdonnais i dette parti ikke kastede sig ud i tvivlsomt offerspil, men simpelt hen konsekvent straffede McDonnell for fejlen i træk 17. For mig er det et sikkert tegn på mesterstyrke. Det lykkedes i øvrigt aldrig rigtigt for McDonnell at få styr på La Bourdonnais i Modtaget Dronninggambit.

La Bourdonnais vandt 11 ud af de 15 partier i denne variant.

Det næste parti er i mine øjne noget mere uldent i forhold til evalueringen af niveauet hos de to.

Hvid: McDonnell
Sort: La Bourdonnais

1.e4,e5 2.Lc4 Løberspil. I betragtning af, at 1.e4,e5 blev spillet i ca. 2/3 af alle matchpartierne, er det lidt underligt, at fortsættelsen 2.Lc4 kun blev forsøgt en håndfuld gange. Især fordi La Bourdonnais havde givet denne spillemåde en fremtrædende placering i den skakbog han udgav i 1833. Vi ved ikke, om McDonnell var bekendt med denne bog, men vi må gå ud fra, at han som købmand med internationale forbindelser kunne læse fransk. **2.-,Sf6 3.d4,exd4 4.e5,De7** et besynderligt valg, som i mine øjne må være en fejl, selv om idéen er tydelig nok. 4.-,d5 var at foretrække. Jeg mistænker La Bourdonnais for at overse McDonnells simple svar. Stillingen optræder ikke i

La Bourdonnais' bog, men han har i bogen varianten 1.e4,e5 2.Lc4,Lc5 3.c3,Sf6 4.d4,exd4 5.e5,De7, hvor det naturligvis gør en forskel, at sorts sortfeltede løber er kommet ud. **5.De2,Sg8** demobilisering kan umuligt være godt, men der er intet andet. **6.Sf3,Sc6 7.c3,d6** 7.-,dxc3 ville give hvid udviklingsforspring og stor fordel **8.cxd4,Lg4 9.Lb5,d5 10.Sc3,De6 11.h3,Lxf3 12.Dxf3**

12.-,0-0-0 fristende, men en fejl. Bedre var 12.-,Sge7, selv om det ser lidt kluntet ud. Nu får sort et ubehageligt valg mellem ødelagt kongestilling eller bondetab.

La Bourdonnais valgte det sidste **13.Lxc6,Dxc6 14.Dxf7,Lb4 15.Ld2** hvid har klar fordel. Godt er her Df7-f5+, som giver dronningen en retrætemulighed til d3. Fra dette centrale felt har den muligheder på begge fløje. Nu vinder sort tempi og terræn ved at jage dronningen rundt 1**5.-,Se7 16. 0-0,Tdf8 17.Dh5,Sf5 18.a3,Lxc3 19.Lxc3,g6 20.Dd1,h5 21.Tc1,De6**

Tænk lidt over denne stilling – hvad ville DU spille?

Det må have været klart for McDonnell, at La Bourdonnais søgte angreb på kongefløjen. Nøglen til dette angreb er g-bondens fremmarch – altså g6-g5-g4, hvilket efterlader hvid med store problemer. Hvad skal hvid gøre ved det? Det duer ikke at spille f.eks. 22.b4 for selv at starte en bondestorm. Det er simpelt for langsomt.

Sort har ikke svækket sin kongestilling på samme måde som hvid. Desuden er hvids officerer ikke så aktive som sorts, især løberen på c3 står passivt. Det kunne være rart at spille løberen til d2 for at hæmme den sorte g-bondes frem-rykning, men det duer ikke her, da hvids d-bonde så hænger. Her ser vi en konsekvens af, at dronningen ikke kom til d3.

22.Dc2 med trusler mod c7, når løberen flytter, duer ikke – sort udskyder bare g-bondens fremmarch,

spiller et tårn til 7. række og er klar til at doble tårne f.eks. i h-linjen. Et godt træk er imidlertid 22.Da4, der både dækker på d4 og truer på a7. Truslen må sort afværge f.eks. med Kc8-b8, men nu kan løberen flytte til d2 og om nødvendigt til g5, så sorts angrebsplaner hæmmes.
Et helt anden plan er at spille f2-f4 for at slå den sorte g-bonde, når den rykker frem. Det åbner ganske vist kongestillingen, men giver til gengæld hvid mulighed for at anvende tårnet på f1 defensivt f.eks. på f2 eller f3. Denne plan har McDonnell sandsynligvis haft i tankerne, men af ukendte grunde valgte han først at spille **22.De1?**
At McDonnell, en mand som ofte tænkte længe over sine træk og som regel var angrebsivrig, valgte et sådant træk, er mig ubegribeligt. Hvad i alverden skal dronningen lave på e1? Jeg formoder, at han forsøgte at undgå, at sorts springer kom til g3 og videre til e4 efter gennemførelse af f2-f4. Ellers har trækket absolut ingen mening.

La Bourdonnais har muligvis tænkt det samme for nu kom **22.-,h4?** bedre simpelt hen 22.-,g5 og sort kommer i angreb. Jeg forstår ikke, hvorfor han ikke ser dette.
23.f4,Tfg8 24.Tf3,Kb8 25.Dd2,Th7 26.Dd3,Thg7 27.Ld2,a6 28.b4,b6 29.Lc3,Sg3 30.a4,Se4 31.b5,g5 32.f5,g4 33.hxg4,Txg4 34.Tc2,h3 35.Txh3,Tg3 36.Txg3,Txg3 37.a5,Dh6 sort kan ikke tillade sig 37.-,Txd3 38.axb6 – de hvide fribønder i centrum er for stærke
38.Ld2,Dh3 39.Df1,Tg8 40.f6

40.-,Dh5? dette taber, bedre at spille dronningen helt til h7, da den så 'kigger' på tårnet på c2. f.eks. 40.-,Dh7 41.f7,Tf8 42.e6,Sg3 og sort får lige akkurat nok modspil. Men det er ikke nødvendigvis let at indse, så jeg forstår godt, at La Bourdonnais overså denne mulighed.
41.f7,Tf8 42.e6,Sg3 43. Df3,Dh1+ 44.Kf2,Se4+ 45.Ke2,Db1 46.e7,Dxb5+ 47.Dd3,Sg3+ 48.Kd1, sort opgav

Der er ikke flere fiduser – 48.-,Dxd3 49.exf8(D)+ og hvid sætter mat i få træk.

Dette parti er i mine øjne ikke just flatterende for de to kombattanter.

Begges 22. træk kan ikke bare undskyldes som fingerfejl eller regnefejl i kampens hede – der er tale om mangler i stillingsforståelsen i en situation, hvor spilplanerne bør være ret klare for begge parter.

McDonnell vandt dette parti, men i det store billede var La Bourdonnais hans overmand. Da den sidste match blev afbrudt, var stillingen +45 =13 ÷27 i La Bourdonnais' favør, altså en ret overbevisende samlet sejr.
Det var meningen, at matchserien skulle fortsætte året efter, men desværre døde McDonnell i 1835 af nyresvigt – kun 37 år gammel.

Nogle år senere – i 1840 – døde også La Bourdonnais, mens han opholdt sig i London. Og han blev som en gestus stedt til hvile på samme kirkegård som McDonnell.

Uanset denne lidt kedelige udgang på matcherne, fik de meget stor betydning for eftertiden. For første gang havde alle skakinteresserede adgang til et større antal partier, hvor bl.a. en række åbningsidéer blev undersøgt i praktisk spil mellem to af tidens stærkeste mestre. Dette gav et kolossalt boost til skaklivet rundt omkring i Europa, bl.a. i kraft af skakmagasiner, som udveksledes på tværs af landegrænser.

I næste artikel giver jeg et eksempel på denne betydning. Vi skal en tur til Berlin, hvor en gruppe spillere direkte anvendte partierne mellem La Bourdonnais og McDonnell som et analytisk arbejdsgrundlag.

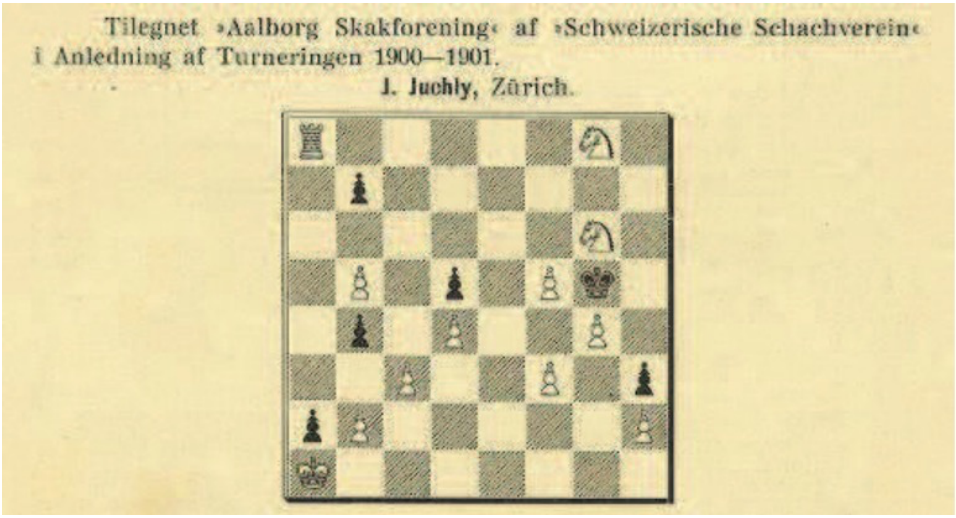
Tilegnet »Aalborg Skakforening« af »Schweizerische Schachverein«
i Anledning af Turneringen 1900—1901.
J. Juchly, Zürich.

Sofapuden

Af Bjarne Sønderstrup

I forbindelse med tilrettelæggelsen af foreningens jubilæumsfest i 2014 faldt jeg over dette skakproblem, som Schweizerische Schachverein "vidmede" til Aalborg Skakforening år 1900, og som blev gengivet i jubilæumsartiklen i Skakbladet 1914.

Jeg fik pludselig et flashback til min barndom på Tjørnevej, hvor min mor havde broderet en sofapude med et skakmotiv på (hvilken hustru ville mon gøre dette nu om dage?!).

Ovenstående problem *måtte* være motivet på sofapuden! Dengang kunne jeg slet ikke se nogen mening i stillingen, selv om min far givetvis havde givet mig forklaringen flere gange.

I artiklen fra Skakbladet 1914 står der ikke noget om hvad problemet går ud på, så jeg viste det til problemisten Per Grevlund fra Nørresundby Skakklub, der var med til festen som gæst.

Per svarede pr. mail næste dag:

"Hej Bjarne.

Det tog næsten ingen tid at finde løsningen …"

Hvid er i trækket. Kan du også finde løsningen? Ellers se side 39, men prøv lige selv først.. Her er stillingen på et moderne diagram:

Løvfald

Foto Ricardo Aramburu

af Hans Hageman

Topopgøret mellem Hans (tv.) og Silas.

Skørping skakklubs Løvfaldsturnering blev afholdt i weekenden 9 til 11 oktober hos Eurotechnic i Støvring.

Turneringen bestod af 5 runder og startede med første runde fredag og fortsatte med to runder både lørdag og søndag. Begge dage var der mulighed for kaffe og rundstykker og yderligere 'nødvendigheder' på spillestedet, ligesom der kunne købes middagsmad. Lørdag var der smørrebrød, og om søndagen bestod menuen af Karen Wolf flødekartofler og noget der blev kaldt frikadeller – en uforglemmelig oplevelse.

Spilleforholdene var imidlertid ubeklagelige, findes der et mere roligt område end et industrikvarter i weekenden?

Vært og turneringleder Niels Christian Davidsen tog sig af alt og alle, og turneringen blev afviklet i en rolig og ikke mindst hyggelig atmosfære. Dommer var Knud Andersen, der var hvor han skulle være selv om der aldrig blev brug for ham, (dog måtte han søndag starte uret for en spiller, der udeblev da hans hest var blevet syg, det kan jo ske i selv de bedste familier.)

Mange tak til Niels og Knud samt de andre fra Skørping Skakklub, der i kulissen var involveret i at afholde turneringen.

Selv om vi naturligvis spiller om noget der er langt vigtigere end penge, skal

Johann og Gabriel (bagerst th.) er i kamp.

det lige indskydes at der var særdeles flotte præmier. Vinder af gruppe 1: 1.000 kr. og 800 til nummer to, mens der i de andre grupper var 800 og 400 kr. til de to første. I gruppe 3 var der yderligere 200 til nummer 3

Turneringen havde 20 deltagere, heraf 8 fra Aalborg skakforening fordelt i 3 grupper.

Gruppe 1 blev overbevisende vundet af FM Hans Simonsen efter en turneringtaktisk klog indsats, hvor han demonstrerede at man ikke behøver vinde alle partier, bare man vinder de rigtige. I denne gruppe havde vi Gabriel Stricker (3 point) og Johann Stanislaus med. Johann leverede igen en inspirerende fighterindsats, hvor han viste, at så længe der er brikker og tid tilbage er der noget at spille for.

I gruppe 2 fik Ricardo 'Den Store' Aramburu andenpladsen med 3 point, mens Arne Fjordside med et halvt point mindre måtte nøjes med en flaske vin, som han (måske) har delt med Søren N Poulsen, der kom yderligere et halvt point efter.

Gruppe 3 blev vundet af Silas Lund Majland, der i sin første koordinerede tunering gjorde rent bord med 5 point, og vi andre i gruppen var enige om, at ham ser vi nok ikke mere, da han formentlig fortsætter hurtigt op i rating hierarkiet.

En meget velfortjent gruppesejr til den unge mand. Med min andenplads og fire point viste jeg, at små evner udmærket kan erstattes af stort held.

Clement Sørensen kunne være blevet nummer 3, hvis han havde haft bedre korrektion, nu må han nøjes med at kigge på den flaske vin, han fik i trøstpræmie. Se hele turneringen her.

Hvordan du kan forbedre dig uden at løfte en finger – bogstaveligt talt!

Af Gabriel Emil Stricker

om fast underviser i Aalborg Skakforening er det en fornøjelse at se spillere tage ved lære af det, der bliver gennemgået hver tirsdag fra 17:30.

Det er dog ikke alle klubbens medlemmer, der har tiden til at dukke op til alle undervisningsgangene eller terpe teorivarianter og slutspil. Men kunne det ikke være fantastisk, hvis man kunne forbedre sit spil uden at skulle huske lange computeranalyser eller mesterpartier fra 1800-tallet?

Den gode nyhed er, at det kan man faktisk!

- ”Hvad snakker du om? Det kræver da mange timers indsats at blive god til skak?”
Ja, det gør det. Men mange af de timer behøver du faktisk ikke foretage dig noget!

Jeg har længe bemærket en uvane blandt de mindre øvede spillere, som man burde kunne rette op på meget nemt – nemlig ved ikke at gøre noget.

Denne uvane kom krystalklart til udtryk, da jeg deltog i en skakturnering i Århus i sommers.

Under 2. runde bemærkede jeg nemlig noget ganske iøjnefaldende. Spillesalen var delt op, så de 4 mestergrupper var i den ene side, og de 3 basisgrupper var i den anden side.

Efter 2 timers spil kom jeg til at kigge ud i lokalet og opdagede, at der blandt basisspillerne kun var 2 partier, der stadig pågik, hvorimod der i mestergrupperne kun var 2 afsluttede partier – I ét parti var en spiller udeblevet og i et andet var der blevet aftalt en hurtig remis.

Betænkningstiden var den samme i alle grupper, men alligevel var stort set alle de lavere ratede spillere færdige, mens næsten alle de rutinerede stadig kæmpede – Hvis ikke jeg selv spillede, ville jeg have taget et billede af lokalet på mobilen.

Oplevelsen i Århus fik mig til at overveje, om man kunne lave en form for data på, hvor lang tid spillerne bruger på at lave deres træk.

20. oktober i år blev 4. runde af Aalborgs klubturnering spillet – jeg havde dog selv spillet mit parti forud, så jeg havde en friaften, som jeg fik brugt til at afklare min nysgerrighed. Mens runden blev spillet, noterede jeg mig efter 40min og 75 min (75. min svarer til én spillers betænkningstid ved starten af partiet), hvor mange træk hvert parti var nået igennem

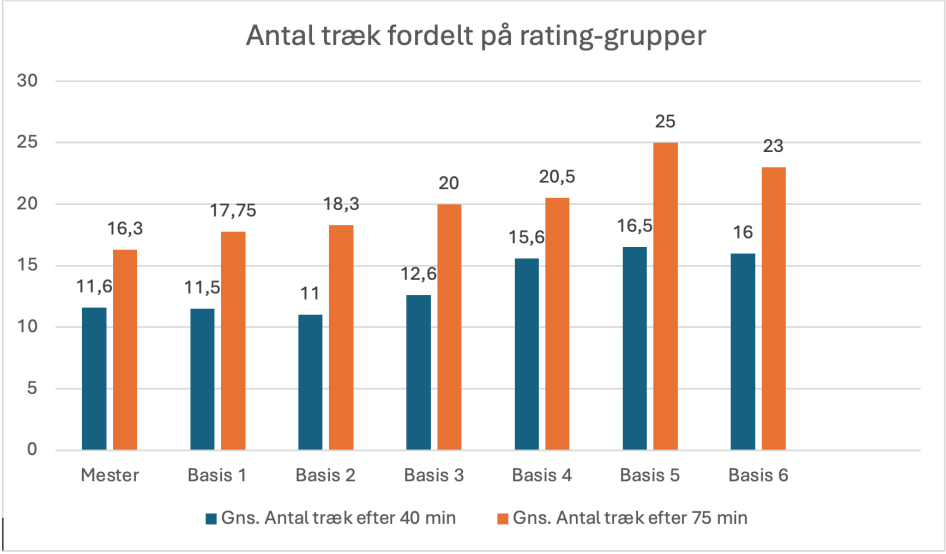

fordelt på grupper.
Overvej selv, hvordan du tror, mønsteret ser ud – eller burde se ud.

Umiddelbart skulle man jo fristes til at tro, at jo stærkere spillerne er, desto flere træk spiller de i løbet af den første times tid. De kender simpelthen mere teori og regner hurtigere. I praksis er denne logik dog vendt om.

I Søjlediagrammet ovenfor kan man se en tydelig sammenhæng mellem grupperne og hvor hurtigt, de laver deres træk. Den pågældende aften blev der spillet 19 partier – dog kun 3 partier tilsammen i de nederste 2 grupper – men resultaterne burde stadig tale deres tydelige sprog.

Det bør i øvrigt nævnes, at datasættene for antal træk efter 75min. kun er baseret på 18 partier, idet et parti i basisgruppe 4 endte med opgivelse efter 55min. og 19 træk, hvilket bevirker, at basis 4 boner knapt så meget ud i forskellen mellem antal træk efter 40 og 75min.

Særligt når man kigger på antal træk efter 75min. begynder forskellen at blive stor – Her er de stærke spillere kommet ud af teori og begynder at tænke sig om, hvorimod man i de lavere grupper spiller i cirka samme tempo som i åbningen.

Vil man forbedre sit spil uden at løfte en finger, kan man altså med fordel sætte sig til rette i sin stol og tænke lidt mere over sine træk – Det gør de i gruppen over dig!

Jeg ved godt, at det kan se imponerende ud, hvis man fyrer en masse træk af i åbningen eller spiller hurtigt for at udstråle, at man har udregnet alt, men det er altså endnu mere imponerende at spille et godt parti – Et godt træk tager den tid, som et godt

træk tager og det er bedre at tabe på tid, end at tabe, fordi man ikke gad at bruge den – det svarer til at ryge ud i "Hvem vil være millionær?" med alle sine livliner i behold.

Selv mestrene spiller for hurtigt

At bruge sin tid fornuftigt kan være en disciplin i sig selv. Under VM i matchen i 2023 mellem Ding Liren og Ian "Nepo" Nepomniachtchi blev dette også et tema. Særligt iøjnefaldende var parti nr. 12, hvor Nepo førte med 1 point inden de tre sidste runder.

Et godt stykke inde i partiet opstod følgende stilling:

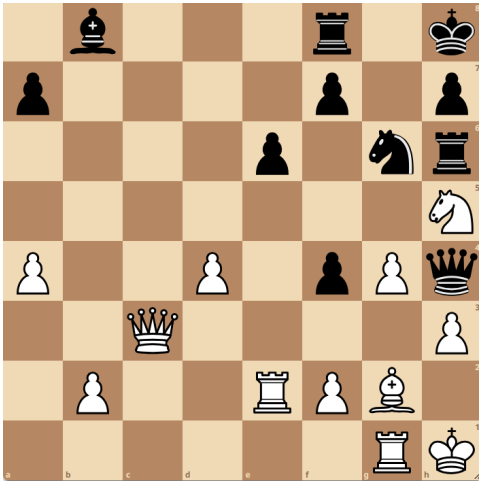

Ding vs. Nepo parti 12 efter 34.Te2

Stillingen er kompleks, men lige. Hvid truer med en afdækkerskak ved at spille d5, men sort kan lige akkurat holde sammen på det hele, ved at besvare dette træk med e5.

På dette tidspunkt havde Nepo 22min. på uret til at spille de 6 næste træk, hvor Tg8 og Dg5 er fine muligheder. Han valgte dog kun at bruge knapt 3 af dem, før han spillede katastrofetrækket 34…f5??.

Trækket havde været fuldstændigt knusende for sort, hvis det ikke var for én (åbenlys) detalje – e6 bonden er nu udækket. Ding skulle kun bruge ét af sine tilbageværende 12min. på at slå den kritiske bonde med 35.Txe6.

Herefter brugte Nepo næsten al sin tilbageværende tid på at få en mental nedsmeltning for rullende kameraer (Det kan findes på YouTube). Han spillede et par træk mere for symbolikkens skyld, men måtte opgive kort efter – Ding udlignede matchen og endte med at vinde VM-titlen i tie-breaks.

- "Men jeg kan ikke koncentrere mig i mere end 5 min. om et træk!"

Sludder. Jeg har nemlig set talrige basisspillere gå i tænkeboksen, når det er for sent – typisk trækket efter deres buk bliver tydelig. På dette tidspunkt er det naturligvis nytteløst – lidt som at ville genopbygge et nedbrændt hus med en spand vand.

Kan det blive for meget af det gode?

Det er naturligvis muligt at bruge for meget af sin tid på ukritiske træk. Dette er imidlertid stadig bedre end at bruge for lidt tid på de kritiske træk, og det ender sjældent med at være alt-

afgørende.

Et ekstremt eksempel er fra 1980 i et parti mellem IM Louis Santos og IM Francisco Trois. Efter åbningen fremkom følgende stilling:

Santos vs. Trois efter 7.d4

Stillingen er allerede grænsende til håbløs for sort, men Trois hjalp ikke sig selv ved at bruge 2 timer og 20 minutter (!) på at vælge imellem Seg4+ og Sg6.

Trois besluttede til sidst at spille det sidstnævnte, men måtte dernæst udøre de næste 21 træk i lyntempo inden han opgav.

Efter partiet sagde Santos spørgende: ”Jeg forstår ikke, hvordan du kan bruge over 2 timer på at vælge imellem 2 træk?”.

Trois svarede efter sigende: ”Det gør jeg heller ikke”.

Turneringsindbydelse

Aars Skakklubs åbne vinterturnering 2026/2027

Spillested: HEG, Østre Boulevard 10, 9600 Aars. Der spilles syv mandage: 16., 23. og 30. nov. 7. dec. 2026 og 4., 18. og 25. januar 2027.

Se indbydelsen på DSUs tilmeldingsside

GM Henrik Danielsens

Skak-trafiklys

Foto: Morten Sørensen, Skive Bymesterskab.

Den gamle kan endnu

af Henrik Danielsen

Jeg er ved at være for gammel til dobbeltrunder mod unge talenter. Jeg vandt Skive Byturnering med 4½ point foran Emil Zander med 3½, men det var opslidende.

De unge har energien. Jeg må bruge erfaringen og den mentale styrke.

Mod det unge talent Gabriel Emil Stricker fra Aalborg blev det afgørende at se, hvor hans brikker kom til at stå — og vente med angrebet, til stillingen var klar.

Hvid: Henrik Danielsen
Sort: Gabriel Emil Stricker
25. oktober 2026

1. Sf3 d5 2. b3 c5 3. e3 Sf6 4. Lb2 g6 5. g3 Lg7 6. Lg2 0-0 7. 0-0 Lf5 8. d3 Sc6 9. Se5 Sxe5 10. Lxe5

En rolig begyndelse. Jeg udvikler brikkerne og holder mulighederne åbne. Man behøver ikke bestemme hele partiets forløb i åbningen.

10…Dd7 11. Sd2 Lh3 12. De2 Lxg2 13. Kxg2 b5 14. f4 a5 15. a4 b4

Gabriel vinder plads på dronningefløjen, men med …b4 bliver strukturen mere fastlagt. Det giver mig ro til at arbejde i centrum og på kongefløjen.

Bønder kan ikke gå tilbage. Når de først har valgt vej, må brikkerne indrette sig efter dem.

16. Tae1 Sh5?!

Partiets kritiske manøvre. Springeren forlader f6 og kommer på afveje.

17. e4 e6 18. g4! Lxe5 19. fxe5 Sg7 Nu står springeren i en udørken. Den mangler gode felter og spærrer samtidig for kongen på g8. En dårlig brik kan ødelægge hele stillingen. Her får sort svært ved at samle et forsvar, mens mine brikker allerede står klar.
20. De3

Dc7? Gabriel overser Dh6. Hvid står allerede overvældende, men nu bliver angrebet meget konkret.

21. Dh6 Se8 22. Sf3 Springeren på g7 må tilbage til e8. Min egen springer er på vej frem. Det er forskellen: Hans brikker må finde nye pladser. Mine kan gå direkte til opgaven.

22…f6 23. exd5 exd5 24. Sg5 Nu er springeren med i angrebet. Dronningen på h6, springeren på g5 og tårnet i f-linjen arbejder sammen.
Jeg har ikke behøvet at forcere noget. Først fik brikkerne gode felter. Så kom angrebet.

24…Ta6 Tårnet forsøger at komme til undsætning. 24…Dd7 var et bedre forsvar, men efter min vurdering redder det heller ikke stillingen.

25. exf6 Taxf6 26. Txf6 Sxf6 27. Dxf8+! Den var til at føle på.
Efter 27…Kxf8 28. Se6+ gafler springeren kongen og dronningen. Jeg vinder dronningen tilbage og kommer et helt tårn foran. Gabriel opgav. **1-0.**

Jeg var træt bagefter. Det skal en sejr ikke pynte på. Men ved brættet lykkedes det at bevare roen og bruge kræfterne, da stillingen krævede det. Det er måske en af alderens fordele: Man har efterhånden lært, at man ikke skal skubbe til alting. Noget skal have tid til at udvikle sig.

Den gamle kan endnu. Men han vil gerne have lidt længere mellem runderne. QR koden er på side 39.

Foto: Morten Sørensen, Skive Bymesterskab.

Skive Bymesterskab – Ups, vi gjorde det igen…

af Nikolaj Lyngbye Kolbe

I klubbladet for oktober berettede Kirstine om den hyggelige week-endturnering ”Aarhus Festugeturnering” som Kirstine, Anna og jeg deltog i i starten af september.
Det var en sjov, spændende, men også intensiv week-end, og vi havde egentlig regnet med at der skulle gå lang tid, før vi igen hev en hel weekend ud af kalenderen til skak.
Men af en eller anden grund kunne vi ikke lade være med at tilmelde os en ny weekend-turnering, og havde denne gang også held med at lokke flere skakvenner fra Aalborg med.
Derfor kan du herunder læse om vores fede, uofficielle “klubtur” til ”Formkon - Skive Bymesterskab”, som fandt sted i weekenden fra fredag d. 23. til søndag d. 25. oktober.

Gruppen formes

Ideen om at deltage i turneringen i Skive opstod oprindeligt mellem Clement og mig. Og da det for deltagelse i en weekend-turnering helt sikkert gjaldt at ”jo flere, jo sjovere”, begyndte vi hurtig via vores skak-Messengergruppe at forsøge at lokke flere skakvenner med. Og ret hurtigt fik vi lokket Johann med som sikker deltager, mens mange andre udtrykte interesse for deltagelse, hvis de kunne få det til at passe med kalenderen. Og da arrangøren i Skive kunne melde ud, at Henrik Danielsen, vores GM fra klubben også deltog som spiller som forsvarende mester, blev interessen for at deltage endnu større.

Og efter god brug af samtlige nudging-teknikker fra min faglige værktøjskasse

som far, projekt-leder og personaleleder, lykkedes det i løbet af de kommende uger også at lokke Gabriel, Kirstine, Anna og Simon med. Og det viste sig faktisk at være ret heldigt, da både Clement og Johann pga. andre aftaler måtte indse, at de alligevel ikke kunne deltage. Men 5 deltagere samt vores stjerne Henrik var nu også et ret flot antal medlemmer for Aalborg og Nørresundby at kunne sende helt til Skive.

Ophold og transport må der til

Foto Gabriel

En weekend-turnering næsten halvanden times kørsel fra hjemmet gør det i praksis urealistisk at køre frem og tilbage hver dag. Derfor valgte vi hurtigt at booke en AirBnB-lejlighed i Skive til "drengene" (Gabriel, Simon og Nikolaj), mens "pigerne" (Anna og Kirstine) var heldige, at Annas forældre kunne tilbyde husly tæt på. Vi var ret sikre på at Henrik havde styr på egen overnatning, så vi fravalgte at tilbyde ham at sove på en luftmadras i lejligheden

Transporten til Skive foregik for Simon med tog fra Holstebro, mens resten af os fredag eftermiddag tog turen Vestbjerg->Nørresundby->Hasseris->Aalborg Øst->Skive i bil. Og allerede efter få minutter i bilen var der gang i gode diskussioner om åbninger, modstandere og råd til hvordan man bedst "overlever" en weekend med så mange, lange skakpartier.

Masser af skak

Arrangørerne havde gjort et godt arbejde og lokket hele 42 deltagere til, heraf 20 med en dansk rating på 2000 eller højere. Så der kunne laves 7 gode grupper med 6 deltagere i hver, så der var rigtigt god, jævnbyrdig modstand i alle grupper uanset niveau.

Foto: Morten Sørensen, Skive Bymesterskab.

Anna og Kirstine fik fornøjelsen af at være i samme gruppe og skulle mødes hinanden i første runde, mens Gabriel og Henrik begge var i øverste gruppe, og fik fornøjelsen af at skulle mødes i det sidste parti.

Tidskontrollen i turneringen var 90 minutter til 40 træk, plus 30 minutter til resten af partiet med tillæg af 30 sekunder pr. træk hele partiet. Det betød i praksis mulighed for de forventede lange partier, hvor man (og modstanderen) virkelig fik mulighed for at bruge rigtigt lang tid på hvert træk. Det var spændende, men kunne også være meget udmattende, hvor f.eks. Anna søndag fik oplevet hvordan det var at spille hele to partier, som hver

varede over 4 timer. Det må siges, at man i hvert fald fik masser af skak for pengene!

Arrangørerne havde gjort et arbejde med planlægning og udførelse, og det var derfor en stor fornøjelse at deltage som spiller.
Det var helt tydeligt at vi alle havde nogle spændende oplevelser, uanset om partier gav 0, ½ eller 1 point.

Support på stedet og hjemmefra

En fed ting ved at være sammen afsted er muligheden for at støtte hinanden før og efter hvert enkelt parti. Vi kom med mange forskellige ratingtal, og det gav en herlig energi, når erfarne spillere kunne dele erfaringer og tips og tricks før partiet eller hjælpe med post-mortem bagefter, hvor mange "Ahh, det skulle jeg da have gjort i stedet"-erkendelser blev gjort.

Og uanset niveauet kunne vi alle yde en hjælpende skulder, når f.eks. tre ud af tre partier var blevet tabt i stræk, eller give et "high-five", når en klubkammerat lagde sig flot i spidsen af gruppen.

Og endnu en gang viste skak-Messenger-gruppen sig som en herlig supportgruppe, hvor der blev heppet, støttet og delt gode råd fra de andre deltagere rundt omkring i Nordjylland.

Hver især fik vi også opmuntringer fra familie, venner og andre skakforbindelser, som boostede moralen og lysten til at give det en ekstra skalle i næste parti.

Her hjalp det meget at arrangørerne var gode til hurtigt at opdatere resultater på hjemmesiden, og at de to øverste grupper havde live-boards, så man hjemme fra sofaen næsten direkte kunne følge hvordan Gabriel, Henrik og andre kæmpede løs på brættet.

Andre oplevelser

En weekend-turnering er også meget andet end skak. Nogle af os fik f.eks.

Foto Nikolaj

løbet nogle gode morgenture sammen for at få ny energi og snakke om andre ting end skak. Vi var også sammen flittige besøgende på gode fast-food-restauranter i Skive, hvor det viste sig at der var gratis sodavand, hver gang vi havde kvinder med… Og mellem skak-partierne var der også tid til mange andre gode snakke, inkl. at finde gode øgenavne til hinanden, eller høre lidt mere om hvad vi hver især laver, når vi ikke spiller skak.

Gør vi det igen???

Endnu en gang viste deltagelse i en weekendturnering sig at være en intens oplevelse. Det var 50+ timer med stor fokus på skak, og 5 intense partier, hvor hvert træk talte.
Så der var ingen tvivl om at vi alle var trætte ved hjemkomsten søndag aften omkring kl. 21, og sagtens kunne have brugt en ekstra weekend til at slappe af ovenpå weekenden…
Så hvis du spurgte nogen i bilen hjemad om de var klar på en weekendturnering igen, ville svaret nok være ”NEJ!”.

Men mon ikke det ændrer sig, næste gang skakkammeraterne kalder, og der er igen er mulighed for på egen krop at opleve, at skak på ingen måde kun er et individuelt spil, men har så meget fedt at tilbyde på tværs af alder, køn og øvrige interesser?
(Og ja, jeg gør det selv igen den kommende weekend til ”Tåstrup Quick Weekend”, men det er en anden historie).

Herunder citater hørt blandt skakvennerne

Anna (på vej hjem i bilen søndag kl. 21): ”Jeg skal aldrig spille weekend-turnering igen. Og denne gang så mener jeg det”.
Kirstine (når hun tænkte på sit overordnede indtryk af turneringen): ”Det var virkelig hyggeligt at møde en masse nye mennesker, og der var gode vibes”
Gabriel (efter sit nederlag til Henrik Danielsen, som blev afgjort efter et flot dronningeoffer af Henrik): ” Det er bedre at tabe flot end at vinde grimt”
Simon (efter at han gik fra en klar førsteplads i sin gruppe til en andenplads på korrektion): ” Bedre end jeg turde håbe på, men stadig lidt skuffet?”
Nikolaj (lige før turen hjem, hvor alle var trætte og mange havde spillet lange partier): ”Jeg siger ikke at I skal huske at gå på toilettet inden vi kører, men det kunne da være en god ide…”
Bonus-citat fra Gabriel (sagt i en hurtig sætning på 15 sekunder uden at kigge på et bræt, mens vi var på vej ud for at købe mad): ” e4 c5 Sf3 d6 Lb5+ Ld7 Lxd7+ Dxd7 0-0 Sf6 Te1 Sc6 c3 e6 d4 cxd4 cxd4 d5 e5 Se4 Sbd2 Sxd2 Lxd2 Lb4 Tc1 Lxd2 Dxd2 h6 Tc3 0-0 og så er det bare død remis”

Hold tungen lige i munden

af Lars Lindhard

Begrebet korresponderende felter bruges i bondeslutspil.

To felter på skakbrættet er "korresponderende", hvis en spillers placering af kongen på det ene felt tvinger modstanderen til at placere sin konge på et bestemt tilsvarende felt for at holde balancen i stillingen.
Hvis den ene spiller træder ind på sit felt, skal modstanderen træde ind på det modsvarende felt.
Hvis modstanderen ikke gør det (eller ikke kan gøre det, fordi feltet er blokeret eller uden for rækkevidde), mister han kontrollen over positionen, og modstanderen kan vinde en bonde eller trænge igennem med kongen.

De fleste kender korresponderende felter fra opposition, hvor kongerne står lige over for hinanden og det er vigtigt at gå til den rigtige side. Men korresponderende felter bruges ofte i mere komplekse eller blokerede stillinger, hvor de simple regler om f.eks. "opposition" ikke er nok, fordi brættet er blokeret af bønder.

Minerede felter er et andet begreb i bondeslutspil og beskriver bestemte felter på brættet, som en spiller (ofte kongen) absolut ikke må træde ind på først. Gør man det, udløser man "minen" og lander i træktvang som fører til tab.

Det kræver altså, at spillerne har nøje fokus på disse felter og kortlægger de korresponderende og minerede felter som et usynligt net på brættet, så de kan beregne nøjagtigt hvilken rute kongen skal gå for at tvinge modstanderen ind på et mineret felt og dermed vinde partiet.

Man kan ikke altid bare køre løs og angribe, men må snige sig rundt på brættet for at lokke modstanderen til at begå fejl.

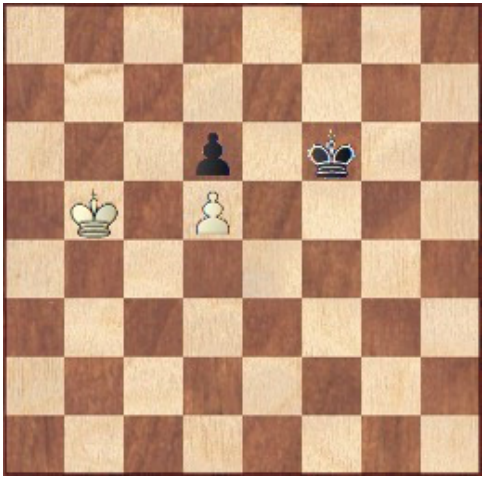

Her er et af de klassiske eksempler:
De korresponderende felter-minefelter, er c6 for hvid og e5 for sort. Den spiller, som først træder på sit minefelt umiddelbart efter at modstanderen har gjort det vinder partiet:
1. Kb6 Kf5 2. Kc7 Desværre for sort er han nu den første, der træder på et minefelt for at forsvare d6.
2... Ke5 3. Kc6 og sort er nu i træktvang efter Kc6 og kan ikke dække sin bonde.

I de nyligt overståede USA-mesterskaber spillede Jeffrey Xiong i første runde med hvid mod Sam Sevian.
En helt lige stilling opstod efter 46 træk, og partiet fortsatte med et spændende bondeslutspil.

Spillerne måtte i den sidste del af partiet holde skarpt øje med korresponderende og minerede felter. Og det gjaldt om at holde tungen lige i munden, for ofte var der kun eet træk, der kunne bruges, medens alle andre træk førte til tab.

47.gxh4 Stillingen er helt lige, men Sort har kun et godt træk, som sort også finder **47...Kg4** Nu kan Hvid vælge mellem f3+ og Ke4 **48.f3+ Kf5 49.Kd2 Ke6** Eneste træk for Sort, andre træk taber. **50.Ke2 50...Kf6** Igen eneste træk for sort **51.Ke1**

Jeffrey tager en slapper, medens Sam tænker over tingene.

Eneste træk for sort er Kf7, men her smutter det for sort, og partiet er reelt tabt – hvis altså hvid finder de rigtige træk **51…Kf5 52.Kd1 Kf6 53.Ke2 Ke6 54.Kd2** Ikke Ke3 som fører til remis! **54...Kf6 55.Kc3** Igen ikke Ke3 som fører til remis! **55...Kf5 56.Kc4** Eneste træk. Alt andet fører til remis. **56…Kf4 57.Kd5 Kf5 58.Kc5 Kf4 59.Kd6 Kf5 60.Ke7** se diagrammet overfor
Og nu taber sort bonden og opgiver. **1-0**

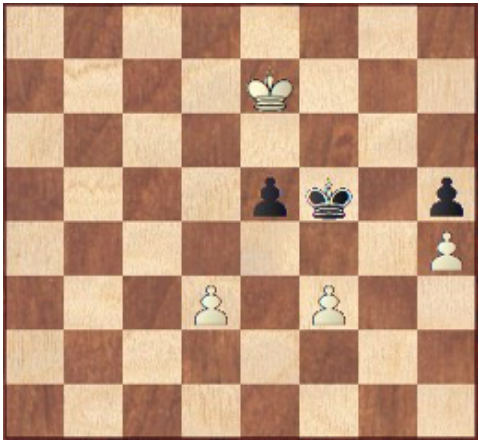

Kunne du ved brættet finde de rigtige træk undervejs.?

Til Angreb!!

af Lars Lindhard

I årets USA-mesterskaber spillede Tatev Abrahamyan i runde 10 mod Anna Zatonskih (Vinder i 2006, 2008, 2009 og 2010). Partiet varede kun 19 træk, for undervejs opstod en af de stillinger, vi ofte ser i skakopgaverne:

Hvid:Tatev Abrahamyan,(2353)
Sort: Anna Zatonskih,Anna (2319)
1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sc3 dxe4 4.Sxe4 Sd7 5.Sf3 Sgf6 6.Ld3 c5 7.Le3 Sxe4 8.Lxe4 Sf6 9.Ld3 Sd5 10.De2 Sxe3 11.fxe3 Le7 12.0-0-0 0-0 13.h4

Indtil nu har stillingen været nogenlunde lige, men sort trækker **13..f6??**

Den amerikanske GM Ben Finegold er berømt for det faste skak-motto: "Never play f3 with white" og "Never play f6 with black" .

Den regel forsynder Anna Zatonskih sig imod, og hvid griber straks chancen og går til angreb **14. Sg5!!**

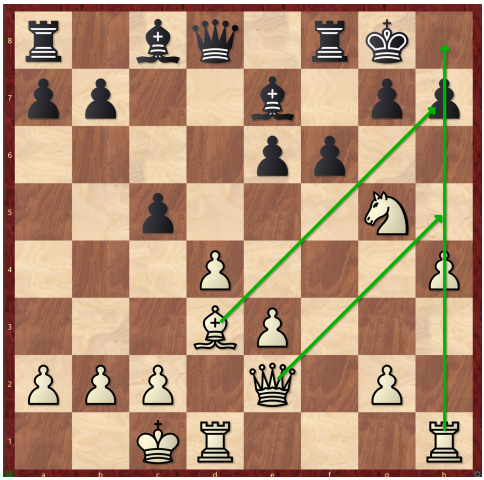

Nu skal det hele med i angrebet. og der er snart hul igennem. Hvid ofrer løber, springer og tårn for at sætte mat.

14...fxg5 15.Lxh7+! Kxh7 16.hxg5+ Kg8 17.Th8+!

Endelig ikke 17.Dh5 som fører til remis efter 17.Dh5,Lxg5 18. Dh7/Dh8+, Kf7 19. Dh5+,Kg8 osv.

17...Kxh8 Kf7 kunne købe lidt tid **18.Dh5+ Kg8 19.g6 1-0**

QR-koden er på side 39.

Holdskakturneringen

er gået i gang sidst i oktober

I divisionsturneringens gruppe 4, hvor også Jetsmark og Skørping har hold med, spiller Aalborgs 1.hold i første runde hjemme mod Kjellerup søndag 1. november.

Medlemstallet i Nordjylland er desværre dalende, Sæby stiller ikke hold længere, og Nørresundby har kun 2 hold. Derfor er der kun 7 hold i Mesterrækken og A-klassen og 4 i B-klassen.

Aalborg Skakforening fylder godt i turneringen med 9 hold, fordelt med 4 hold i Mesterrækken, 3 hold i A-klassen og 2 hold i B-klassen. Vi har mange spillere, der måske ikke har tid eller ikke prioriterer holdskakken særlig højt og derfor gerne vil være reserver.
Så det er flot, at Aalborg kan stille med 10 hold, hvilket repræsenterer ca. halvdelen af klubbens medlemmer. Vi stiller bl.a. med et helt nyt hold, Aalborg 8, bestående af nye, unge ivrige spillere, som er kommet godt fra start.

De første kampe er allerede spillet 26. og 27. oktober, og de mange aalborghold giver naturligvis en del "lokalopgør".
I mesterklassen begyndte de fire Aalborghold 2, 3, 4 og 5 de indbyrdes opgør, som fortsætter de næste to runder. Første runde endte således.

Aalborg 2 mod 3: 4 ½ - 1 ½
Aalborg 4 mod 5: 3 - 3

I A-klassen var Aalborg 7 en tur i Frederikshavn og led et ærgerligt nederlag på 3 ½ - ½, medens Aalborg 6 og 8 spillede hjemme mod hinanden md resultatet 0 - 4!

I B-klassen mødtes Aalborg 9 og Aalborg 10, også på hjemmebanen med resultatet 2 - 2.

Kampprogrammet og resultaterne i Hovedkredsturneringen kan følges på 7 hk holdskak medens Divisionsrturneringen ses på 1. division, gr. 4

En lille opgave.

Temaet er lidt i stil med Tatev Abrahamians parti på side 35.

Hvid er i trækket i denne stilling. Sort trykker hårdt på g2, men kan Hvid sno sig ud af det, og måske endda vinde partiet?
Se om du kan finde på noget. Eller se løsningen på side 39.

er godt i gang. Der er spillet fire runder – cirka. Der er flere udsatte partier og enkelte parter, der er spillet forud.

Efter fire runder fører Kevin Li mesterklassen med 3/5 foran fire spillere med 2 ½ /4.

Gruppe 1 føres af Ole Knudsen med 4/4 foran Søren Næsager Poulsen med 2 ½ /4

Gruppe 2 af Kamal Kilic med 5/6 foran Bo Byrial Nielsen med 3 ½ /6

Gruppe 3 føres af Kenny Hoang Triev Long HY med 4/4 foran tre spillere med 2 ½ /4

Gruppe 4 føres af Lars Erik Lytzen med 2 ½ /4 foran fire spillere med 2p.

Gruppe 5 føres af Vladimir Kristmundsson med 3 ½ /4 foran to spillere med 3/4
og gruppe 6 føres af Per Jacobsen med 3 ½ /5 foran Bo Blok Schjødte med 3/3

Næste runde er 3. november og sidste runde spilles 1. december.

Efter sejren i Skive er Henrik Danielsen nu på vej til Senior-VM, som afholdes i Vrnjačka Banja, Serbien, fra 2. til 15. november 2026. hvor han deltager for Island.

Henrik er seeded som nr. 7 i klassen +50, og der bliver hård konkurrence om placeringerne, for feltet rummer bl.a sidste års vinder GM Victor Mikhalevski og tre spillere Henrik mødte til Senior-EM i juni, GM Jean-Marc Degraeve, som blev europamester, IM Arnd Lauber og IM Josep Anton Lacasa Diaz.
I kvindernes +65-klasse er Georgiske Nona Gaprindashvili topseeded. Nona, der er 85 år, har tidligere vundet seniorverdensmesterskabet 8 gange (første gang 1995, senest i 2022) efter, at hun havde været kvindeverdensmester i skak 1962-1978. Nona blev nr. 3 i senior-VM 2025, så hun kan godt endnu.

Følg turneringen og se partierne live på Lichess eller chess.com.

Hvis det skulle være forbigået nogens opmærksomhed, så spilles VM i Skak 2026 i denne måned.
Den 24. november begynder VM-matchen mellem regerende verdensmester Gukesh Dommaraju fra Indien og udfordreren Javokir Sindarov fra Usbekistan.
Det er Gukesh' første titelforsvar siden han vandt VM over Ding Liren i 2024. Siden titelsejren har Gukesh ikke gjort meget væsen af sig. Han vandt i 2025 European Chess Club Cup, men har siden spillet dårligt i en del turneringer og er raslet ned i rating fra 2783 da han blev mester til nu 2710. Gukesh vandt dog en sølvmedalje på Indiens bord 4 ved Skak-OL.

Sindarov kvalificerede sig til duellen ved at vinde kandidatturneringen i april 2026 med 10/14 og uden nederlag. Forinden havde han vundet FIDE World Cup 2025. Sindarov kommer med en frisk guldmedalje fra Skak-OL i Samarkand i september. Hans rating er steget fra 2682 i december 2024 til nu 2782.

Matchen spilles i Geneve over 14 partier i perioden 24. november til 12. december, og verdensmester er den, der først når 7 ½ point. Ved uafgjort afgøres matchen ved tiebreak den sidste dag.
Der bliver rig lejlighed til at følge alle partier live på diverse skak-sites, og klubben overvejer at afholde et par VM-arrangementer med livekommentering, skakhygge, lyn og hvad dertil hører.

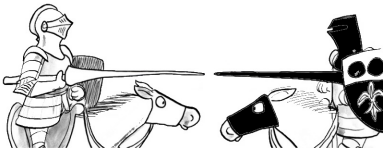

Sofapuden- løsning til side 19.

Per Grevlund svarede:

Fordringen må være mat i 4 træk.
1.Txa2!
På 1-.b6 følger 2. b3 og 3. Tg2.
På 1.-bxc3 2, 2.bxc3 b6 3. Tg2.
Disse stillinger havde du også gættet.
Et andet matbillede opstår efter
1.-b3: 2. Ta7! b6 3.f6! Kxg6 4.Tg7#

Sorts forsvar bygger på pattruslerne.

Opgaven side 36 - løsning

Hvid kan vinde partiet således.
1.Ta8+,Kxa8 2.Ta3+,Kb8 3.,Ta8+,Kxa8 4.Da3+,Kb8 5.Dxd6+,Ka8 (5....-Kc8 6. Dc7#) **6.Da3+,Kb8 7.Da7+, Kc8 8.Da8+, Kd7 9.Dxb7+,Kd6** (9....- Kd8 10. Dc7#) **10.Dc7#**

QR-koder

Henrik - Gabriel s.26.

Tatev-Anna side 35

Spiller afsløret

De fleste har sikkert bemærket spilleren Bye, som er fast gæst i vore turneringer og for tiden er med i flere grupper i klubturneringen.
Han vinder aldrig og udebliver som regel, ingen kan huske at have set ham.

Klubbladets detektiver har nu fundet ham i FIDEs spillerarkiv:

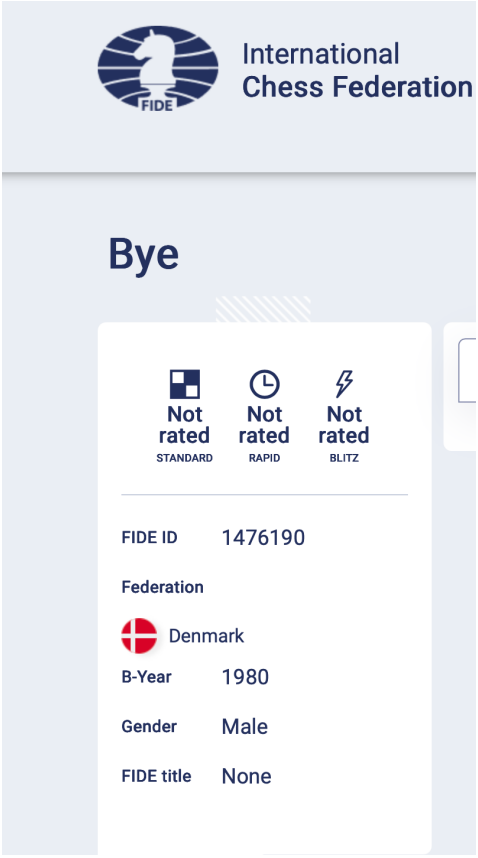

Han er tilsyneladende ikke rated, men det skyldes nok de beskedne resultater.

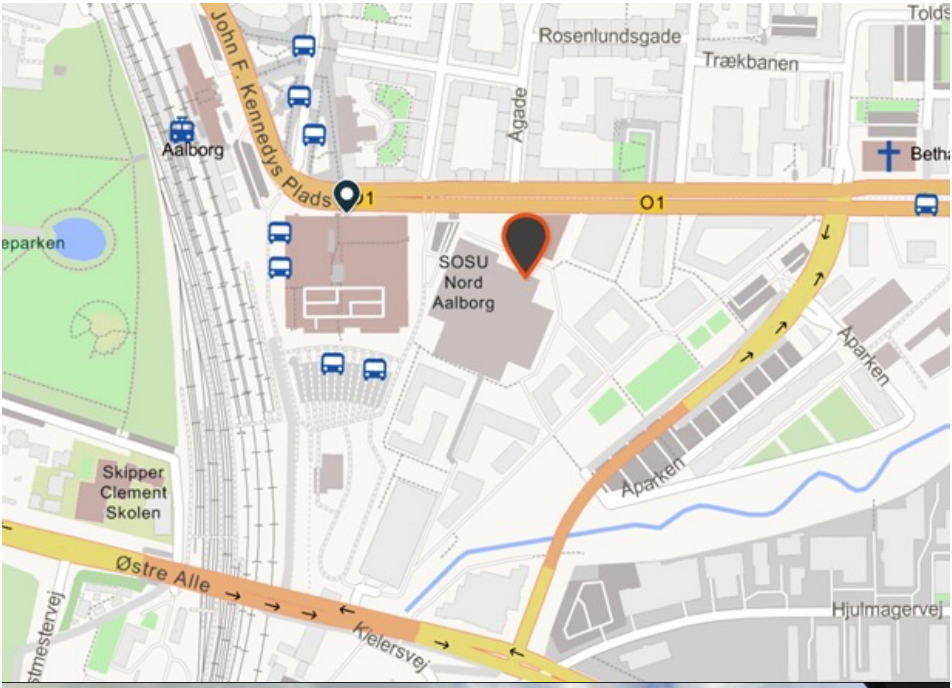

Aalborg Skakforening spiller hver tirsdag fra kl. 17.30
på HF & VUC NORD, På Sporet 8B, 9000 Aalborg

(Brug personaleindgangen på østsiden af bygningen).